ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
L. A. GEELHOED
της 3ης Μαΐου 2001 [1]

1. Στην υπόθεση αυτή, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί σύμφωνα με το άρθρο 226 ΕΚ από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 97/59/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 1997, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/679/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των εργαζομένων από κινδύνους που διατρέχουν λόγω της εκθέσεώς τους σε βιολογικούς παράγοντες κατά την εργασία (έβδομης ειδικής οδηγίας κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) [2].

2. Δυνάμει του άρθρου 2 της οδηγίας, τα κράτη μέλη ήσαν υποχρεωμένα να θέσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις σε ισχύ το αργότερο στις 31 Μαρτίου 1998. Έπρεπε να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3. Η Αυστριακή Κυβέρνηση, τόσο κατά τη διοικητική διαδικασία που προηγήθηκε της προσφυγής όσο και κατά την παρούσα δίκη, δεν αμφισβήτησε την παράβαση. Εξέθεσε την κατάσταση των πραγμάτων όσον αφορά τη νομοθετική διαδικασία και σημείωσε συναφώς ότι, λαμβανομένης υπόψη της ομοσπονδιακής διαρθρώσεως της Αυστρίας, στο εσωτερικό, δηλαδή σε επίπεδο ομοσπόνδων κρατών, είναι αναγκαίο να θεσπιστεί σειρά χωριστών μέτρων μεταφοράς. Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Αυστριακή Κυβέρνηση προέβαλε επίσης ότι έστω και μετά την παρέλευση της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη θεσπίστηκε σειρά μέτρων τόσο σε ομοσπονδιακό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ομοσπόνδων κρατών. Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα πληροφοριακά αυτά στοιχεία, αλλά συγχρόνως διαπίστωσε ότι ακόμα δεν έχει γίνει πλήρης μεταφορά της οδηγίας σε όλους τους τομείς και σε όλα τα επίπεδα του ομοσπονδιακού κράτους.

4. Στο πλαίσιο προσφυγής βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, το ζήτημα αν ένα κράτος μέλος έχει συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις του πρέπει να κρίνεται σε συνάρτηση με την κατάσταση που υπήρχε κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη. Λαμβανομένου υπόψη ότι η Αυστρία δεν τήρησε, και άλλωστε ακόμα δεν έχει πλήρως τηρήσει, τις υποχρεώσεις της που απορρέουν από την οδηγία, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτή. Εν προκειμένω, θα σημειώσω επίσης ότι κατά πάγια νομολογία η συνταγματική διάρθρωση ενός κράτους μέλους δεν μπορεί να προβληθεί ως αμυντικός ισχυρισμός.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ολλανδική.

2 — ΕΕ L 282, σ. 33 (στο εξής: οδηγία).

Συμπέρασμα

5. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, προτείνω στο Δικαστήριο:

α) να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 97/59/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 1997, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/679/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία των εργαζομένων από κινδύνους που διατρέχουν λόγω της εκθέσεώς τους σε βιολογικούς παράγοντες κατά την εργασία (έβδομης ειδικής οδηγίας κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

β) να καταδικάσει σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.